VIGILIA SZENTMISE

GYÜLEKEZŐ ÉNEK I. – Ahol a napnak fénye kél

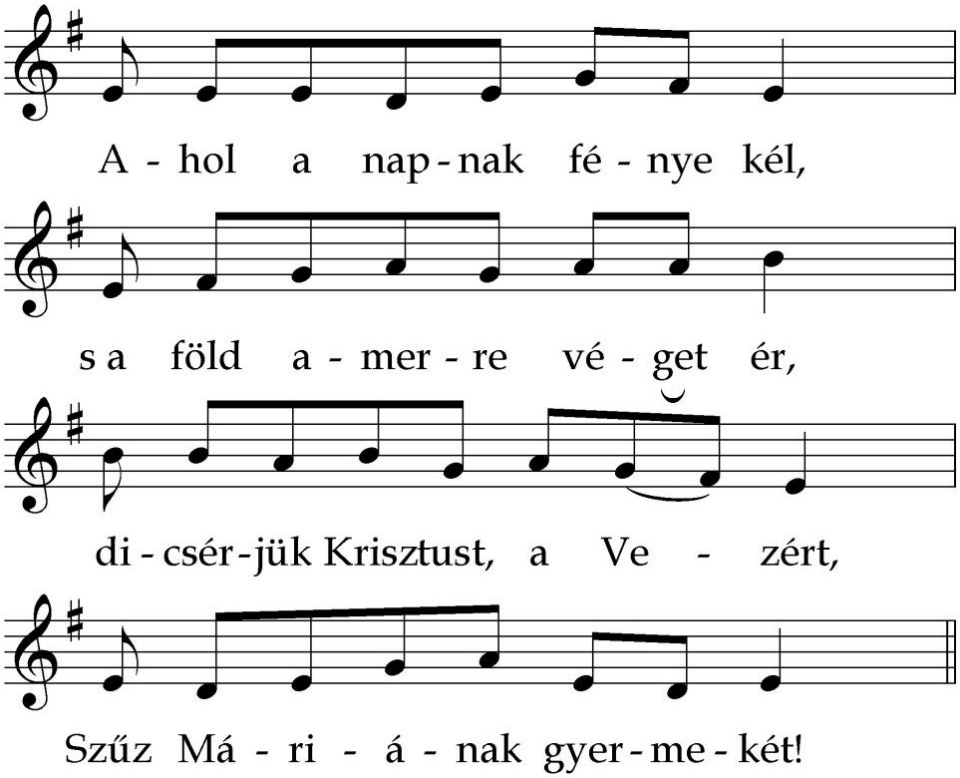

(2) A világ boldog Mestere - szolgai testbe öltözött,
hogy testünk testtel mentse meg, - s ne vesszen el, kit alkotott.
(3). A szülő titkos rejtekén - belép az égi kegyelem,
a szűz—leánynak méhe hord - soha nem ismert titkokat.
(4) Szemérmes szíve otthona - Istennek lett a temploma,
férfit nem ismervén soha, - hallván igét, fiat fogant.
(5) Világra hozta gyermekét, - kit Gábriel meghirdetett,
kit anyaméhbe zárva még - János titkon megérezett.
(6) Szénán feküdni kényszerült, - nem félt jászolban szállni meg,
s kicsinyke tejjel étkezik, - kinél madár sem éhezik.
(7) Örvend a mennyek kórusa, - Istenről zengnek angyalok,
s láthatják, ím, a pásztorok - mindenek urát, Pásztorát.
Meghajolva:
(8) Urunk, dicsérünk tégedet, - aki a Szűznek fia vagy,
Atyádat és Szent Lelkedet - örökké, minden században.

INTROITUS I. – Ma megtudjátok

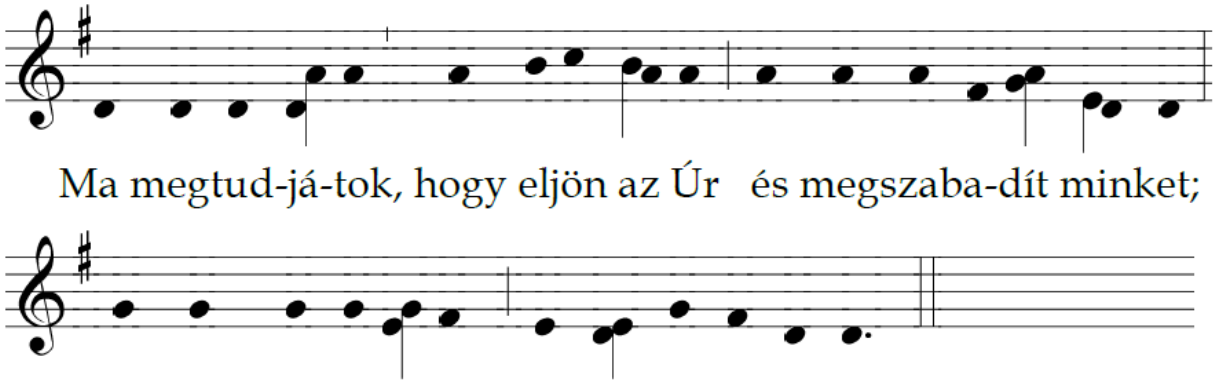

7. zsoltártónus

*A*z Úré a föld és /ami /betölti, * a földkerekség és mindazok, akik /rajta l*a*knak. ***ANT.*** Dicsőség az Atyá/nak és /Fiúnak * és Szent/lélek Is/t*e*nnek. Miképpen kezdetben vala, /most és /mindenkor * és mindörökkön ö/rökké, /ámen! ***ANT.***

INTROITUS I./A – Hodie scientis

KYRIE IV. ordinárium "Cunctipotens"

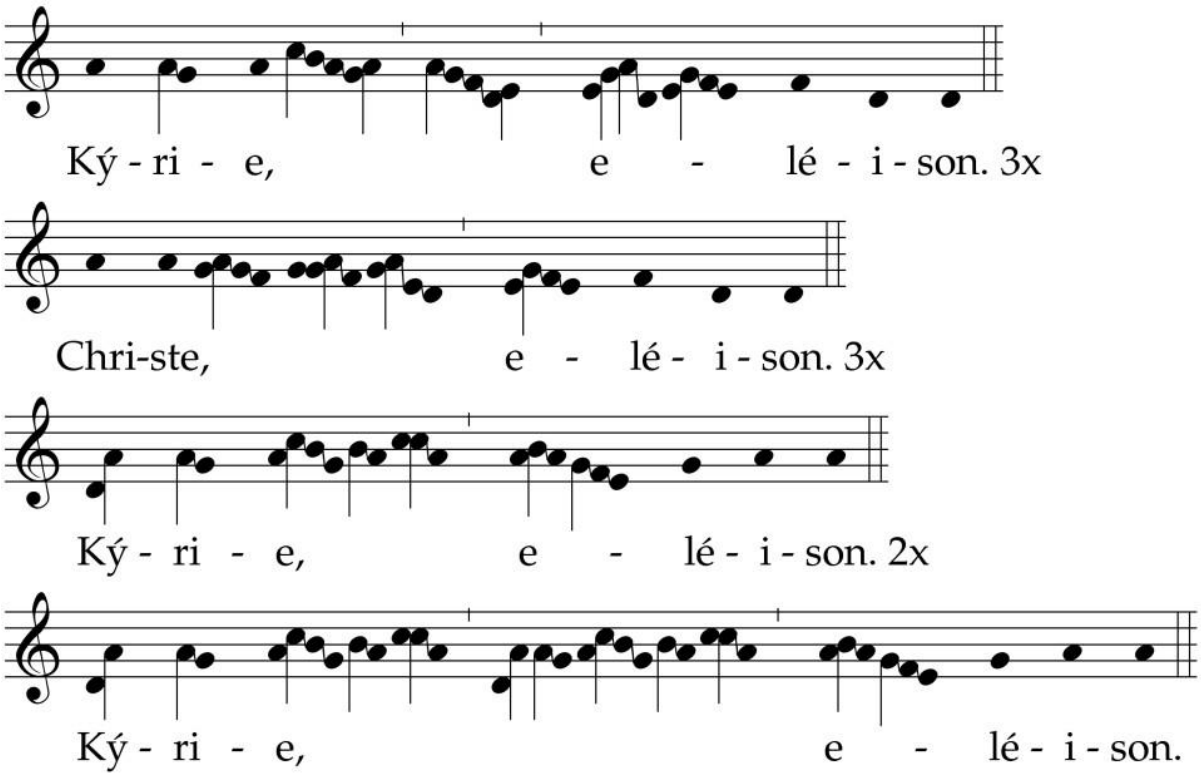

GLORIA

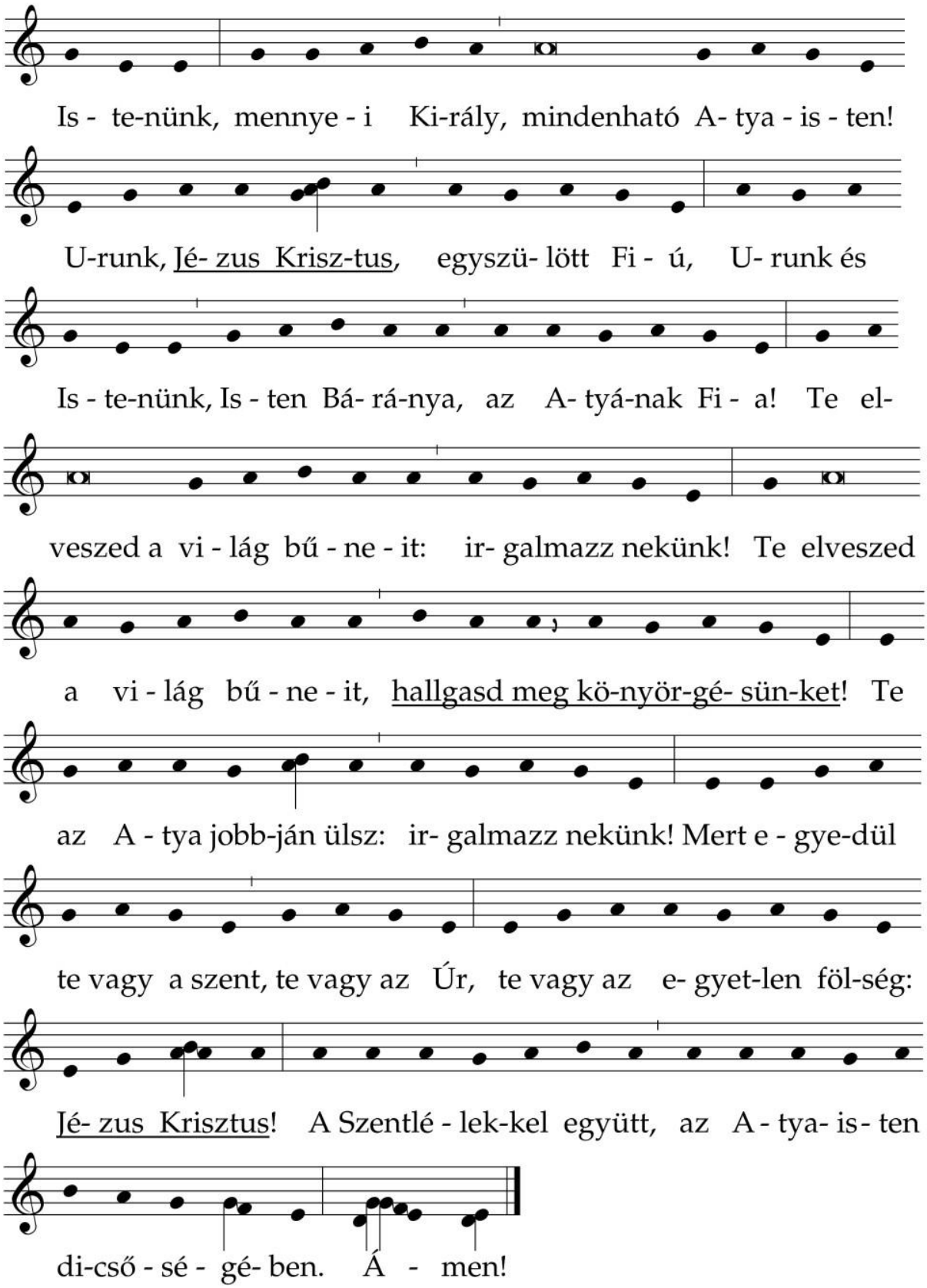
Is - te-nünk, mennye - i Ki-rály, mindenható A- tya - is - ten!
U-runk, Jé- zus Krisz-tus, egyszü- lött Fi - ú, U- runk és
Is - te-nünk, Is - ten Bá- rá-nya, az A- tyá-nak Fi - a! Te el-
veszed a vi - lág bű - ne - it: ir- galmazz nekünk! Te elveszed
a vi - lág bű - ne - it, hallgasd meg kö-nyör-gé- sün-ket! Te
az A - tya jobb-ján ülsz: ir- galmazz nekünk! Mert e - gye-dül
te vagy a szent, te vagy az Úr, te vagy az e- gyet-len föl-ség:
Jé- zus Krisztus! A Szentlé - lek-kel együtt, az A - tya- is - ten
di-cső - sé - gé- ben. Á - men!

GRADUALE I. – Ma megtudjátok

MA MEGTUD-JÁ-TOK, hogy eljön az Úr, és megszaba-dít

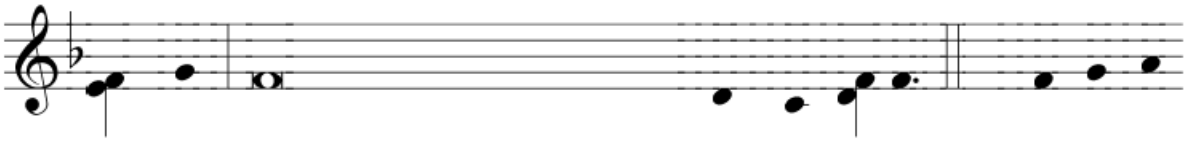

minket * holnap meglátjátok az Ő di-cső-sé-gét. V.1. Iz-ra-el

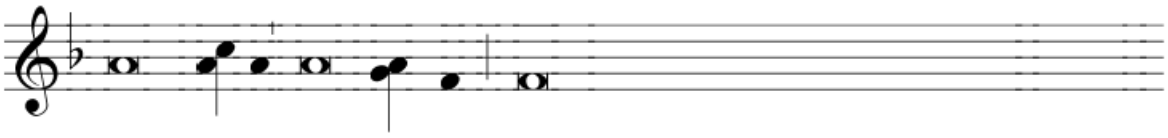

Pász-to-ra, figyelmezz, ki József népét mint a nyájat

ve-ze-ted! MA MEGTUD-JÁ-TOK, … V.2.: Ki a kerubok

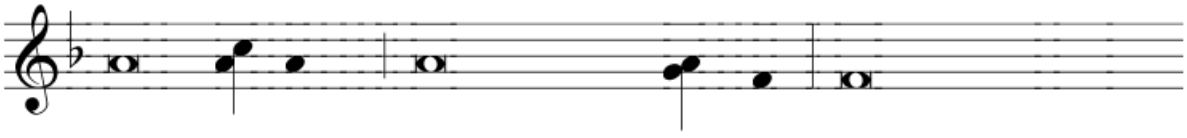

fölött trónolsz, + jelenj meg ragyog-va * Efraim, Benjamin

és Manassze törzse e- lőtt! MA MEGTUD-JÁ-TOK, …

GRADUALE I. / A – Hodi scientis

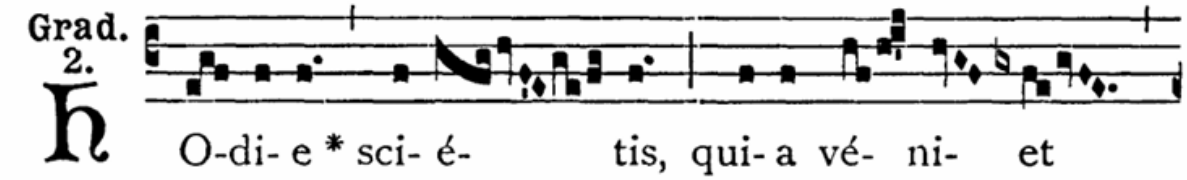

O-di- e * sci- é- tis, qui- a vé- ni- et

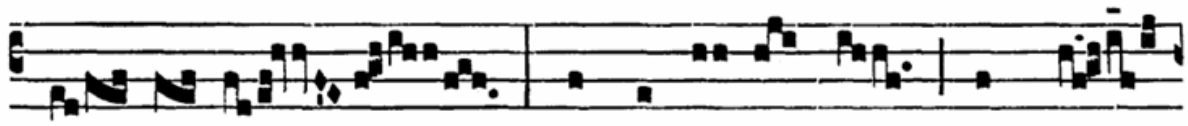

Dó- mi- nus, et salvá- bit nos : et ma-

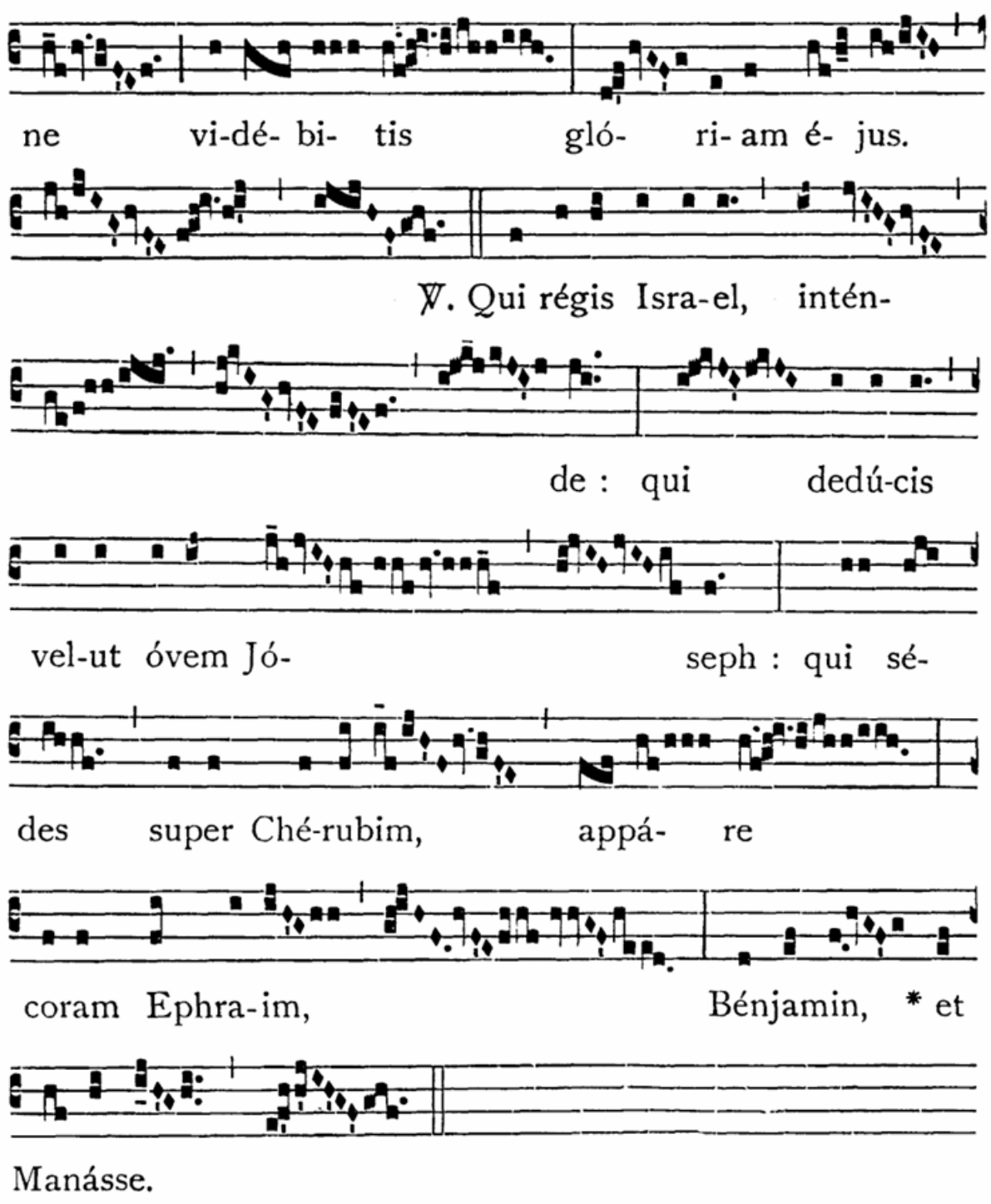

ALLELUJA I. – Holnap eltöröltetik

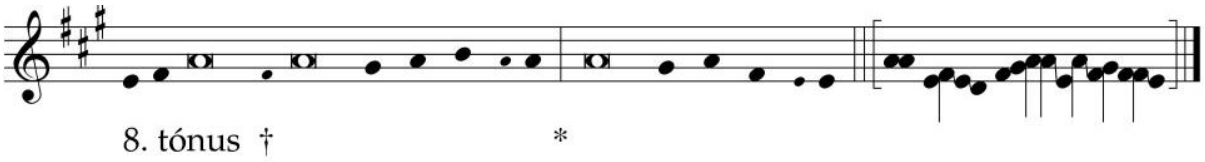

V. Holnap eltöröltetik /a föld bűne, * és uralkodni fog rajtunk a világ Üd/vözítőj*e*. **ALLELUJA.**

ALLELUJA II. – Crastina die

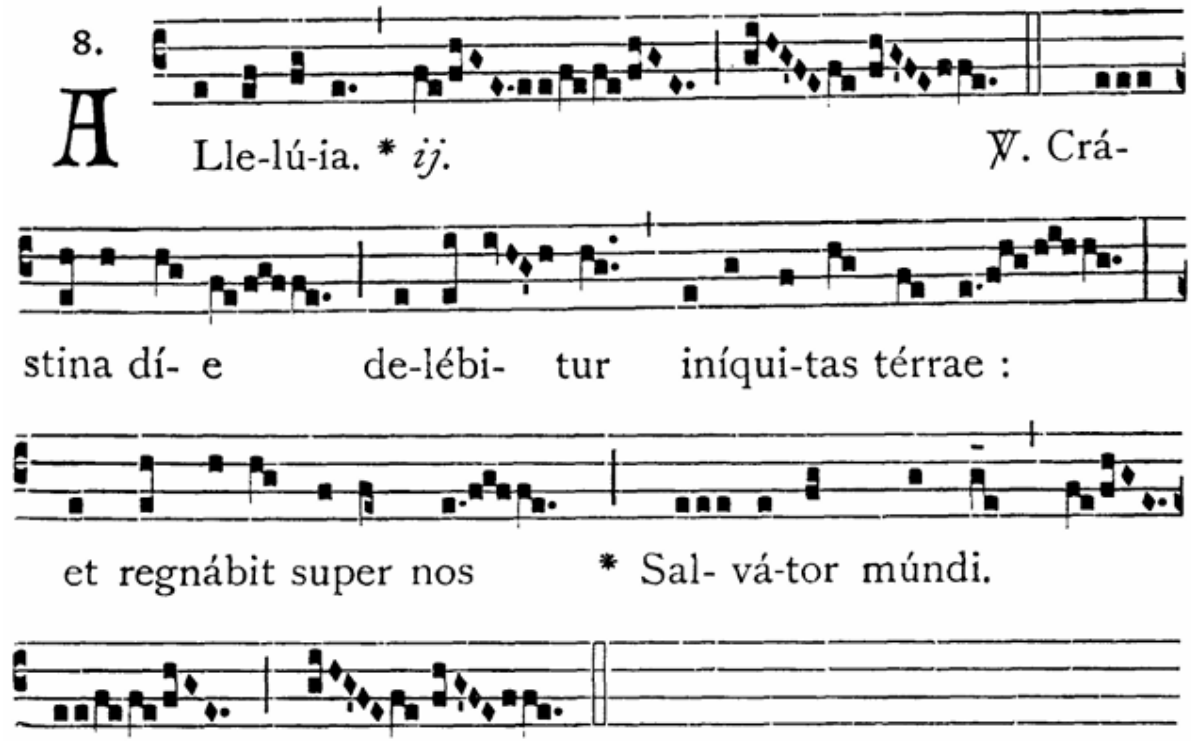

OFFERTORIUM I. – Nyíljatok, kapuk

(2) Az Úré a föld, - és teljessége, - mik a földön vannak, - mert ő alkotta - mind, kik abban laknak.
(3) Megszilárdítá, - s a tengereket - szabta határának. - ***R.*** **Nyissatok utat - a dicső Királynak!**

OFFERTORIUM I. / A. – Tollite portas

OFFERTORIUM – II. – In dulci jubilo

(2) Az angyal így dal<u>o</u>l - a fényes ég al<u>ó</u>l:
Istenünknek glória - a mennyekbe f<u>e</u>nn!
Véle mondja Mária - és véle Betleh<u>e</u>m.
Mondjunk glóri<u>á</u>t, - mondjunk glóriát!

SANCTUS

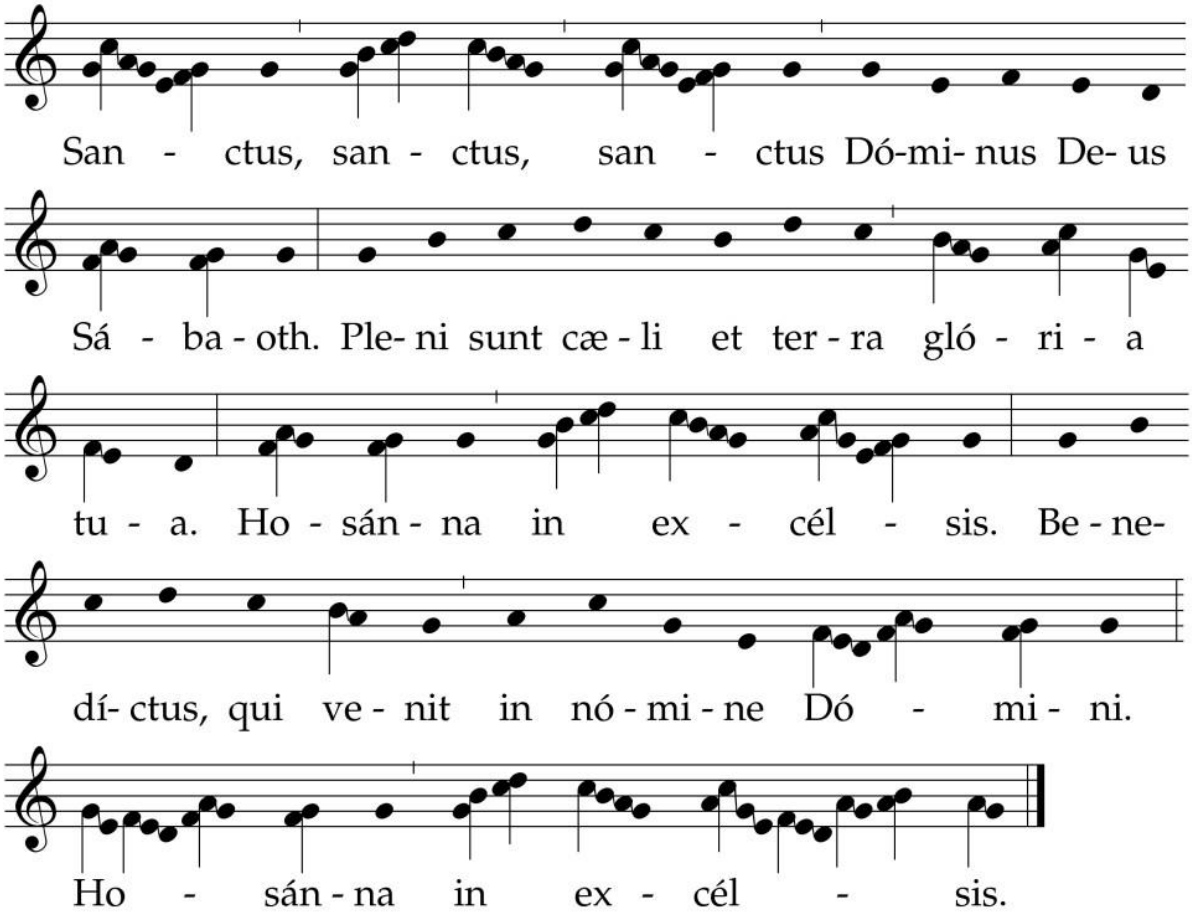

AGNUS DEI

COMMUNIO I.– Kinyilatkoztatta dicsőségét az Úr az

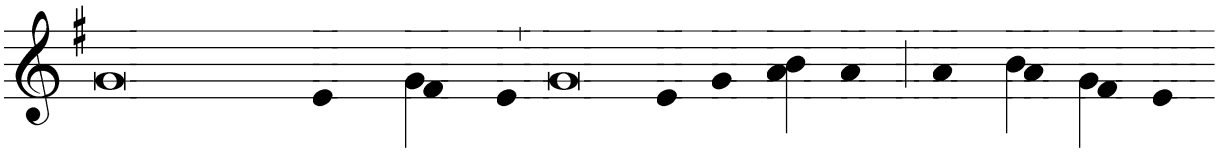

KINYILATKOZTATTA dicső-sé-gét az Úr * és minden test

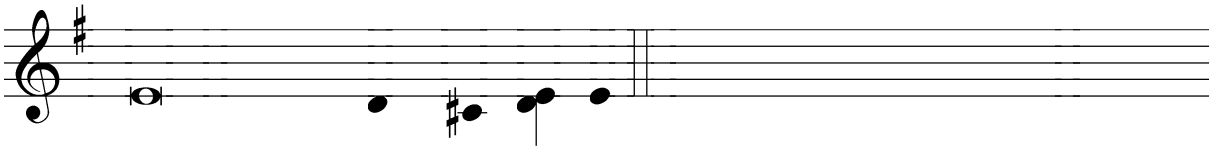

meglátja az Ő üd-vös-sé-gét.

2. zsoltártónus

A népek között hirdessétek /tetteit, * s mondjátok el, mily' fölséges a /n*e*ve.
Zengjetek dalt az Úr/nak, + mert csodás dolgokat /művelt, * szerezzen tudomást róla az egész /v*i*lág.
Ujjongja/tok + és hallassátok örömötök szavát, Sion /lakói, * mert nagy közöttetek Izrael /Sz*e*ntje. (Iz.)

COMMUNIO I./ A – Revelabitur gloria Domini

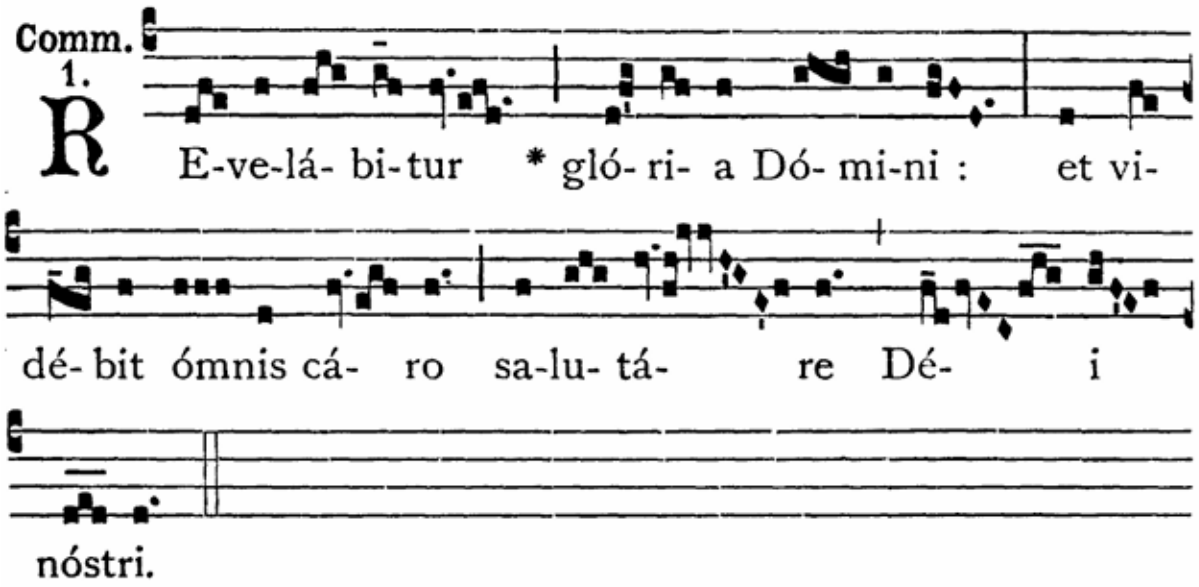

ÁLDOZÁSI NÉPÉNEK – Istengyermek, kit irgalmad

(2) Bár nem látom gyermekarcod szent vonásait,
hiszem mégis rendületlen, hogy már te vagy itt,
és mosolygón fölfogod könnyemet, amit hozok
ajándékul jászolodnak trónusához én.

(3) Istengyermek, nézd szívemnek forró vágyait,
boldogságot adni másnak nincs hatalma itt,
csak tenéked, Istenem, ó, ha arcod megjelen
áldott ostya szent színében, boldog vagyok én.

(4) Betlehemi csillagodat ragyogtasd nekem,
ki e sötét lelki éjben jászlad keresem,
add hitemnek fényedet, akkor biztosan megyek,
s meg nem állok, míg a trónod el nem érem én.

(5) Szentségházad jászolához állok őrnek én,
hogy ne bántson senki téged már e földtekén,
ó, ha téged sértenek, én szívembe rejtelek,
s menedéket adok néked mindhalálomig.

EXODUS – Gyermek születék

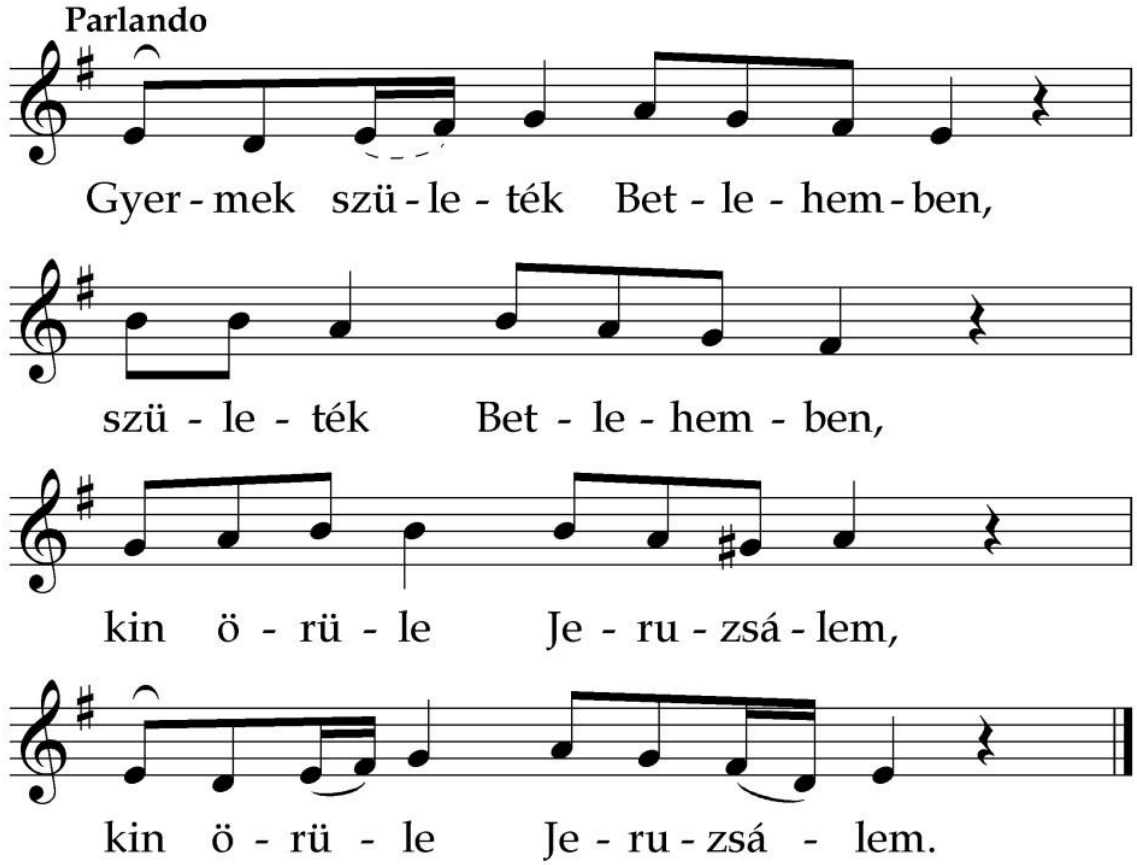

(2) Gábrieltől üzentetik, - angyaltól üzentetik:
Isten szűztől születtetik, - Isten szűztől születtetik.

(3) Ím, jászolyba helyeztetik, - jászolyba helyeztetik,
ki örökké uralkodik, - ki örökké uralkodik.

(4) Ökör s szamár megismerik, - jászolyban megismerik:
Teremtőjük, ki itt fekszik, - Teremtőjük, ki itt fekszik.

(5) A királyok íme jönnek, - királyok íme jönnek,
aranyt, tömjént s mirhát visznek, - aranyt, tömjént s mirhát visznek.

(6) Az egy örök nagy Istennek, - az örök nagy Istennek
ADJUNK HÁLÁT TEREMTŐNKNEK, - adjunk hálát Teremtőnknek!